

Tribunalul Militar București

Domnule Președinte,

Subsemnatul Florea Daniel,

**, în calitate de
persoană vătămată în dosarul 104/P/2017, în temeiul art. 340 alin. (1) Cod
procedură penală, formulez următoarea**

Plângere

**a) privind soluția de clasare dispusă de procurorul de caz,
colonel magistrat Mihai Gheorghe, în dosarul cu numărul de mai sus, în
care s-a început urmărirea penală „in rem” de către Direcția Națională
Anticorupție, Serviciul pentru efectuarea urmăririi penale în cauze privind
infracțiunile săvârșite de militari.**

**b) ordonanței din 24.02.2020, primită de subsemnatul la data de
28.02.2020, dispusă de procurorul Ana Dana ca urmare a contestației
făcute împotriva ordonanței de clasare dispuse de procurorul colonel Mihai
Gheorghe.**

**Solicit desființarea soluției de clasare dispusă și de procurorul
superior colonelului Mihai Gheorghe, respectiv de Ana Dana, întrucât
le apreciez ca fiind nelegale și netemeinice și vă solicit dispunerea
continuării cercetărilor în dosar în vederea aflării adevărului și
tragerii la răspundere penală a celor vinovați.**

În fapt, urmare a plângerii formulate de subsemnatul la data de 05.12.2017, procurorul militar cu grad de colonel, magistrat Mihai Gheorghe, a fost desemnat să instrumenteze plângerea mea.

La data de 26.01.2018, procurorul de caz a dispus prin ordonanță urmărirea penală „in rem” împotriva mai multor persoane, militari și civili, pentru savârșirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 297 ali. 1 din Codul penal.

Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității Statului (CNSAS) a confirmat faptul că pentru colonelul SRI (r) Marin Constantin, conducerea SRI nu a solicitat verificările obligatorii impuse de prevederile art. 3 alin. (1), lit. h coroborat cu art. 5 din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, dispoziții legale care interzic, necondiționat și fără excepții, numirea în funcții de conducere la nivelul „structurilor județene ale Serviciului Român de Informații” a militarilor neverificați.

Având în vedere simplitatea acestui caz, procurorul militar menționat, din motive ce îmi scapă, pe circa 31 pagini, se chinuie efectiv în a demonstra că întreaga conducere a SRI, menționată de subsemnatul în plângerea care a stat la baza deschiderii dosarului penal 104/P/2017, alături de alte instituții din statul român – în speță CNSAS – a fost de bună credință atunci când a încălcat legea, nerespectând cerințele obligatorii impuse de OUG nr. 24/2008. Modul în care este abordată ordonanța, sugerează că întâi s-a dat soluția de clasare și, apoi, întregul expozitiv a fost asamblat/articulat pentru a susține dispozitivul.

Astfel, deși CNSAS a recunoscut, prin adresele nr. P 1259/2015 și 9/2015 din 04.05.2015 (depusă de subsemnatul ca probă în susținerea plângerii mele), că SRI **nu a solicitat niciodată** verificări cu privire la colonelul SRI Marin Constantin, procurorul de caz a susținut că, în

realitate, după ce col. Marin Constantin a fost numit în funcția de șef unitate la DJI Dâmbovița, acesta a pus la dispoziția conducerii SRI în data de 02.03.2015 o declarație pe propria răspundere din care rezulta că nu facuse poliție politică și nici parte din structurile Securității, organ care a încălcat drepturile omului prin diferite activități proprii, până în anul 1989.

Deși cerința impusă de OUG nr. 24/2008 obliga SRI ca **înainte** de numirea unui ofițer propriu într-una din funcțiile de conducere a unei unități județene, să efectueze verificări la CNSAS, din alegerile procurorului de caz, care interpreteaza după propriul plac legea (în condițiile în care procurorul nu are acest drept), rezultă că SRI a efectuat acest demers la data de **02.03.2015**, conform adresei S/5092.

Deși recunoaște că legea stipulează această obligație (art. 3 alin. 2 lit. „h” din OUG nr. 24/2008), procurorul, la pagina 21, paragraful 2, încearcă să se convingă singur că nu este o prevedere obligatorie, întrucât dumnealui a înțeles că **„legea nu conține o prevedere expresă care să acopere acea împrejurare de fapt, care poate fi apreciată fie ca obiectivă, fie subiectivă, a comunicării cu întârziere a datelor prevăzute de lege”**. Cu alte cuvinte, chiar dacă legea te obligă să respecti pașii crono / logici ai unei numiri în funcție, respectiv de a se solicita verificări instituționale obligatorii, doar în cazul SRI nu este obligatoriu. Adică, după această opinie, nu mai contează dacă legea impune un **minim de condiții obligatorii** pentru ca postul respectiv să fie ocupat, căci se poate deroga de la lege dacă SRI, ajutat de un procuror DNA decide acest lucru.

Sunt curios, deși este doar o întrebare retorică, ce se întâmpla dacă SRI numea în funcția de conducere a unei unități județene, un ofițer condamnat penal (fără verificarea cazierului), lucru știut de toată lumea, inclusiv de angajator, însă pentru că numirile sunt secretizate, sau

nepublice, nu s-ar fi aflat niciodată, ce opinie ar fi avut același procuror DNA?!

Revenind la alegațiile procurorului de caz, care au fost preluate parțial și de procurorul superior, Ana Dana, arăt că aceștia se chinuie să demonstreze că, deși SRI era obligat să facă anumite demersuri, chiar dacă era de notorietate în rândul tuturor cadrelor SRI care au avut tangență cu col. Marin Constantin că acesta din urmă a fost angajat în anul 1987, după absolvirea **Școlii de ofițeri activi a Ministerului de Interne București – arma Securitate** (nu a unei entități denumită Cooperativa Agricolă de Producție – cunoscută sub denumirea de CAP, până în 1989 și după...), în **poziția de ofițer al Serviciului Special "S"**, de unde a făcut poliție politică timp de doi ani până la lovitura de stat numită impropriu revoluție, **în realitate acest aspect este evitat în cercetarea penală, mai ales că, cel puțin Ana Dana surprinde realitatea în ordonanța din 24.24.02.2020, unde, la pagina 8, ultimul paragraf, recunoaște că „...în sarcina Serviciului Român de Informații, în conformitate cu prev. art. 5 alin 4 din OUG nr. 24/2008, (se impunea) obligația de a comunica, în termen de 30 de zile de la data numirii în funcție a ofițerului, Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității identitatea persoanei care îndeplinea funcția ce atrăgea obligația comunicării, însoțită de declarația acesteia pe proprie răspundere”.**

Mai mult, conducerea SRI avea, la numirea ofițerului în funcție, întregul dosar de cadre al acestuia, iar din acesta rezulta, fără putință de tăgadă, unde a lucrat ofițerul, iar **până la numirea din iulie 2014, același ofițer a fost numit în diferite funcții de comandă fără a se cere verificările obligatorii impuse de OUG nr. 24/2008**, iar această stare rezultă din însăși ordonanța de clasare dispusă de colonelul magistrat Mihai Gheorghe.

Ca ofițer de informații, obișnuit cu practicile SRI, presupun că încă mai cunosc și înțeleg de ce procurorul de caz, fost procuror la DNA ST Ploiești, colaborator instituțional al col. Marin Constantin, nu a dorit să conducă ancheta spre normalitatea logico-juridică a dovedirii infracțiunilor pe care s-a sesizat după ce a primit prin repartizare plângerea subsemnatului. Înțeleg și că *"verificările făcute de către SRI pentru ca domnul procuror să ajungă în deplină siguranță la DNA"*, l-au determinat probabil să aibă o ciudată sfială și reținere în a conduce ancheta normal, cum ar face-o orice profesionist.

Contrar susținerilor celor doi procurori, infracțiunea nu este prescrisă, astfel cum susține procurorul de caz și procurorul ierarhic superior. Nu trebuie să fii jurist, ca să înțelegi banalitatea speței supuse analizei cercetării parchetului. Este de ajuns să citești doar textul de lege și observi că legiuitorul a definit clar termenii prescripției și condițiile prescripției, **iar în cazul de față ne aflăm în fața unei infracțiuni continuate, care la momentul 2017, data depunerii plângerii de către subsemnatul nu era prescrisă sub nicio formă**. De prisos să subliniez faptul că prescripția curge de la momentul la care a avut loc ultimul act al faptei de natură penală, în cazul nostru momentul până la care colonelul Marin Constantin a deținut funcția de conducere pentru care erau necesare verificările reținute în sarcina Serviciului Român de Informații¹.

În ciuda amuzamentului rezultat din această pseudoanchetă, mă întreb pentru ce s-a chinuit să facă atât efort domnul procuror, ca să se convingă că nu poate duce până la capăt logica proprie, așa cum rezultă din începutul ordonanței de clasare.

¹ DECIZIA nr. 5 din 21 martie 2019, a ICCJ, referitoare la interpretarea art. 155 alin.1, Codul Penal

Mai mult, această pseudoanchetă este continuată de procurorul ierarhic superior, în ceea ce privește explicațiile furnizate în scris în ordonanța din 24.02.2020 cu privire la întârzierile obligațiilor legate de Serviciul Român de Informații, arătând că „**cercetările efectuate nu au reușit să probeze intenția conducerii serviciului de a încălca aceste dispoziții legale**” (ultimul paragraf din pagina 10). Mergând pe această logică, nemaiîntâlnită, ar rezulta că orice infracțiune care este săvârșită fără intenție ar trebui să scoată pe cei în culpă din sfera penalului.

Or este elementar cursul de drept penal în care se vorbește despre vinovăție – art. 16 din codul penal explică pe înțelesul tuturor ce înseamnă vinovăția – cu intenție, din culpă sau intenție depășită. În aceste condiții, dacă un procuror nu cunoaște ce înseamnă culpa sau preterintenția, ce așteptări să mai avem noi, justițiabilii de la apărătorii legii?!

Confuzia pe care o face procurorul de caz, sau fractura de logică, rezultă și din explicațiile oferite începând cu ultimul paragraf de la pagina 21 a ordonaței de clasare inițială, continuat pe pagina următoare, unde ne prezintă: *în cauză nu au fost identificate indiciile cu valoare probatorie **care să obiectiveze eventuala rea credință a conducerii SRI**, reprezentată la nivelul anului 2014,în legătură cu îndeplinirea acelor obligații legale, expres prevăzute în cuprinsul OUG nr. 24/2008 și nici în sarcina col. Marin Constantin.....”*

De asemenea, procurorul se preface a nu înțelege că, dacă col. Marin Constantin nu era numit într-o funcție de conducere la DJI Prahova, anterior anului 2014, eu, ca și col. Gulianu Florin, nu aveam nicio tangență cu evenimentele care au condus la trecerea noastră în rezervă, întrucât aceste evenimente s-au consumat ca urmare a numirii lui Marin în funcția de comandă de la DJI Prahova.

La momentul 2014, când procurorii DNA s-au pronunțat pe plângerea subsemnatului, respectiv pe cea formulată de col. Gulianu

Florin, nu exista elementul central pe care se fundamentează plângerea care a condus la formarea prezentului dosar - respectiv adresa CNSAS nr. adresa nr. P 1259/2015 și 9/2015 din 04.05.2015 (depusă de subsemnatul ca probă în susținerea plângerii mele) și nici **CNSAS nu emisese decizia prin care col. Marin Constantin a fost identificat ca agent al Securității, ca organ de represiune politică, în sensul art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008, aceasta din urmă materializată în nota de constatare nr. DI/I/959 din 04.05.2017, care a făcut și obiectul controlului judiciar, în procedura contenciosului administrativ la Curtea de Apel București, unde a fost pronunțată pe fond sentința civilă nr. 4987/18.12.2017 (dosar 5738/2/2017).**

Tot sub aspectul nelegalității Ordonanței contestate prin prezenta plângere înțeleg să invoc și faptul că pct. 2 din Ordonanță este în contradicție totală cu pct. 1, procurorul de caz nereușind să se decidă dacă colonelul Marin Constantin a depus sau nu declarație pe proprie răspundere în conformitate cu art. 5 alin. 1) teza I din O.U.G. nr. 24/2008.

Dar, **obligatia SRI de a solicita verificări la CNSAS cu privire la col. Marin Constantin a subzistat zilnic, de la data intrării în vigoare a OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, adică până în decembrie 2016 când acesta a fost trecut în rezervă de la DJI Dâmbovița, deoarece conform art. 27, alin. 3 din Legea nr. 14/1972 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații:**

”Nu pot activa în Serviciul Român de Informații aceia care, făcând parte din structurile represive ale statului totalitar, au comis abuzuri, informatorii și colaboratorii securității, precum și foștii activiști ai partidului comunist, vinovați de fapte îndreptate împotriva drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

Având în vedere toate motivele de fapt și de drept expuse anterior, vă solicit desființarea soluției de clasare pe care o apreciez ca fiind

nelegală și temeinică și obligarea Ministerului Public să dispună
continuarea cercetărilor în dosar în vederea aflării adevărului și
tragerii la răspundere penală a celor vinovați.

Cu deosebită considerație,

16.03.2020

Daniel Florea

